

Fecske

*Minden helyi, vidéki és külföldön élő olvasónknak,
támogatóknak, munkatársunknak és barátunknak
kellemes ünnepeket, erőt, egészséget kíván a Fecske
szerkesztősége és a Zöld Dombok.*

ISTEN VÉGTELEN SZERETETE

(karácsonyi gondolatok)

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.“ Jn 3, 16

A napokban átlapoztam a Fecske néhány korábbi ünnepi számát és azt állapítottam meg, hogy az utóbbi években mindig az adventi időszak kezdetén jelent meg falulapunk, így magam is többször ezt a témát jártam körül. Közben azon tűnődtem, hogy ismét mögöttünk van egy év, elérkeztünk karácsony havába, egészen pontosan karácsony ünnepéhez. Így értelemszerűen mostani írásom középpontjában a karácsony üzenete áll. Amikor újra a karácsony csodájáról kell szólnunk, elbizonytalankodva tesszük fel a kérdést magunknak: vajon tudunk-e még valami újat mondani a csodálatos karácsonyi eseményről? Emberileg nézve egészen biztos, hogy nem, de Isten Szentlelke újra és újra megvilágítja előttünk a karácsony csodájának üzenetét. Nézzük meg most, mit is üzen Isten számunkra 2012 karácsonyán?

A karácsonyi evangélium vagy más kifejezéssel a karácsonyi örömmüzenet, nemcsak a karácsony napján a templomokban megjelenő gyülekezeteknek szól, hanem kivétel nélkül mindenkinek, az egész világnak. Tehát nem csupán azoknak kell tudomást szerezniük róla, akik meghallgatják az ünnepi igehirdetést, hanem hívőknek és hitetleneknek, templombajáróknak és templokerülőknak, keresztyéneknek és nem keresztyéneknek egyaránt. Mindezt figyelembe véve nézzük meg röviden, hogy miről szól a karácsony, és hogyan válik teljessé a mi ünnepszentelésünk karácsonykor?

A karácsony Jézus Krisztus születésének az ünnepe. Mint minden születésnap ünnepszereplésekor, úgy most is a múltba tekintünk vissza. Megemlékezünk az első karácsony minden szépségéről és áldásáról, és visszagondolunk a magunk sok-sok kedves, örömteli vagy szomorú karácsonyára. A karácsonyi evangélium arra is figyelmeztet bennünket, hogy karácsonykor ne csak a múlt, hanem a jelenre és a jövőre is tekintünk. Így lesz a mi ünnepszentelésünk ez esztendő karácsonyán is teljes és Isten ígéjének mindenben megfelelő.

Sokan a szeretet ünnepének is mondják a karácsonyt. Itt elsősorban Isten kimondhatatlan szeretetére kell gondolnunk, hiszen „úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.“ (Jn 3, 16).

Karácsonykor megszületett az Úr Jézus Krisztus, a mi Megváltónk. Eljött az Embernek Fia ebbe a világba. Édesanyától született, mint bárki más, pólyába helyezték, akárcsak a csecsemőket azóta is, ugyanúgy osztozott a gyermekkor nyomorúságában, mint akárki a korabeli gyermekek közül. Az evangélium leírása szerint, még bölcsője sem lehetett az istállóban, ahol először találkozott a világgal. Ifjúkoráról keveset tudunk. Szinte az ismeretlenségből emelkedett ki. Minden más név fölé nőtt így, mint páratlan személy, akinek nincs elődje és utódja, mert Ő az Embernek Fia. A kivételességét és páratlanságát szemlélteti az a tény is, hogy az egész emberiség az ő születésétől számítja az időt. Benne a láthatatlan és örökkévaló Úr öltözött emberi testbe. Az, az Úr, aki teremtette a világot és az embert. Nemcsak teremtette, hanem fenntartja és kormányozza a mindenséget. Ő az, aki Ura életnek és halálnak, egészségnek és betegségnek, jelenvalóknak és eljövendőknak. Ez a véghetetlen hatalmú Úr lett testté karácsonykor. Ő nem csupán a maga országában és korában élőkhöz jött el, hanem minden idők és helyek valamennyi emberéhez. Amiként egyszer testben megszületett, eljött, ugyanúgy ma is beleszületik karácsonykor, karácsony előtt és után egyaránt a szívekbe. A mi karácsonyi kérdésünk így hangzik: vajon az Embernek Fia beleszületik-e a mi és az én személyes életünkbe, életembe? Ezzel a kérdéssel állít karácsonyi döntés elé bennünket az Úr?

Karácsonykor a legtöbb ember szívét egyfajta csodálatos érzés hatja át. Ilyenkor talán jobban tele van az emberek szíve szeretettel, mint máskor. Ennek egyik megnyilvánulási formája az ajándékozás, a karácsonyfa feldíszítése, a különböző ünnepi programok. Ezeknek az a hátrányuk, hogy eltakarják előlünk azt, akinek legjobban kellene örülnünk - Jézus Krisztust. Karácsony ünnepének ő áll a középpontjában. Ő hozza el nekünk az igazi szeretetet és békességet. Az a szeretet, amely nem tőle származik, az hamis szeretet. Az igazi szeretet és békesség, amely be kellene, hogy töltsön minden szívet, Jézusnak a békesség fejedelmének az ajándéka. Ott, ahol e két dolog nem hiányzik, boldogság van.

Ügyeljünk arra, hogy a karácsony ne ún. népi ünnep legyen, hanem Krisztus ünnep. Karácsonykor mi is ajándékozunk szereteteinknek, embertársainknak, jóakaratot, szeretetet, megértést és békességet. Végezetül a karácsonyi evangélium egy különösen nagyon szép és mindig időszerű igeverseivel kívánok a Fecske olvasóinak és közösségünk minden tagjának áldott, békés karácsonyi ünnepeket, és boldog, örömeiben és áldásokban gazdag 2013-as új esztendőt: „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat.“ (Lk 2, 14)

V I S S Z A P I L L A N T Ó

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- terveink szerint folytak a munkálatok, az időjárási viszonyok is megfelelőnek bizonyultak, ennek köszönhetően sikerült befejezni a Becsei út és a szeméttelp közötti útszakasz lekövezését, ezentúl szilárd úton tudjuk megközelíteni a hulladékgyűjtőt

- a múlt hónap vége felé elkészült a Temető utcában az a zúzott kővel feltöltött parkoló, ami több gépjármű számára biztosít megfelelő várakozási és

parkolási lehetőséget

- elkészültek azok a négynyelvű üdvözlő táblák a településünkön, melyekre az anyagi eszközöket a Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Községi Titkárság pályázatán sikerült elnyerni és helybeli vállalkozónk, Bede Zsolt dolgozta ki őket

- még az „igazi” tél beállta előtt folytattuk az útpad-

kák lenyesését, ezúttal a Temető utca egy részéről valamint a Nyegos és a Lenin utca sarkáról került ki több pótkocsi föld a falunkból

-nem kis fennakadásokat okozott az erős széllel érkező idei első havunk, nem annyira településünkön mint országos szinten, az azonnali eltakarítással és akadálymentesítéssel a községi Kommunális útügyi és telekrendezési közvállalat volt-van megbízva, természetesen lehetőségeinkhez mérten, a Helyi közösség is bekapcsolódott-bekapcsolódik ezekbe a munkálatokba, amire ebben az esetben szükség volt, hogy minél hamarabb járhatóvá-járhatóbbá tegyük Bácsfeketehegyet.

Békés Karácsonyi Ünnepeket és sikereiben gazdag Boldog Új Évet kívánunk!

Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

„Tudod, karácsonykor az ember mindig hisz egy kisé a csodában, nem csak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.”

Márai Sándor

Egy újabb év röppent el villámsebesen. Hihetetlen, hogy már újra karácsony van. Ebben az évben is, mint mindig decemberben az Izidában ünnepi hangulat volt. A zord idő egy kicsit akadályozott munkánkban, de így is nagyon szép tárgyat készítettünk a szeretet ünnepére. Karácsonyi műsor előkészítésével a gyerekek begyakorolták az új karácsonyi dalokat, verseket, kézműves foglalkozásokon pedig színes képeslapokat és

szép tárgyakat készítettek. Volt üvegre festés, gyertyaöntés és szép párnák, díszek varrása. Nagyon kellemes délutánt töltöttünk el barátainkkal, ismerőseink körében, amikor is Kollár Ilona és Fürstner Etelka egy kézműves műhely keretein belül mézeskalács készítésére és díszítésére tanítgatott bennünket. A sült mézeskalács illata átjárta a termeinket és odavarázsolta a közelgő ünnepet. Tárgyainkat a Bácsfeketehegyen megrendezett Karácsonyi Vásárra készítettük. Maga a vásár jó hangulatban telt el. Jó érzés volt egy csésze forró teával, mézeskaláccsal, kellemes karácsonyi dallamok kíséretében körbejárni a vásárt, a kultúrotthon teremt, amelyek számos ajándékozási lehetőséget és ötletet kínált a látogatóknak.

Az Izida egyesület működésének célja a családban élő, középfokban értelmileg akadályozott gyerekek és fiatalok napközbeni ellátása, életkoruknak és képességeiknek megfelelő foglalkoztatása, szocializálása, minél teljesebb integrációja a társadalomban. A nappali ellátás határozott igény azon családok részéről, akiknek felnőtt korú sérült családtagja akadályozottsága miatt, önálló életvitelre csak segítséggel képes. A törvény adta lehetőségek ismeretében tíz éve fut napközünkben a foglalkoztatási program, ezt szerettük volna bemutatni vendégeinknek, az önkormányzat, az oktatási

intézmények képviselőinek, partnereinknek és minden kedves vendégnek, akik részt vettek ünneplésünkben december 3-án a Fogyatékos Emberek Nemzetközi Napja alkalmából. 1992 óta az ENSZ által életre hívott világnap célja, hogy felhívja a figyelmet a betegség, baleset vagy katasztrófa következtében fogyatékoská válók problémáira. Erre a napra mi is megemlékeztünk. Ugyanis ilyenkor mindenki kicsit jobban odafigyel a másakra, elmereng mit is tehetne másért, mi pedig a programunkkal szerettünk volna rámutatni a fogyatékossgot elfogadó, toleráns társadalom kiépítésének a fontosságára. E nemes célok megvalósításában tevékenyen részt venni mindannyiunk számára megtiszteltetés! Munkánkat értékelve, november 26-án Kishegyes Község kitüntetését kapta meg

Egyesületünk, melyet Kishegyesen a Községi Képviselőtestület díszülésén adtak át. Kis műsorunkkal még egyszer szerettük volna bizonyítani, hogy milyen pozitív tulajdonságok rejlenek egy-egy tagunkban. A programban szavaltak, énekeltek táncoltak és színészkedtek a gyerekek és a fiatalok. Sok esetben azonban nincs megegyezés és még abban sem, hogy kit is tekintünk fogyatékosnak. Az értelmi fogyatékosok szavazati joga még mindig korlátozott és az akadálymentesítés sem úgy halad, ahogyan a jogszabályokban előírták. Legnagyobb probléma azonban mégis „A társadalom egyik legfontosabb adóssága a fogyatékos emberek felé az, hogy a jogosnál kisebb mértékben, vagy egyáltalán nem biztosítja számukra a lehetőséget ahhoz, hogy a saját életükre vonatkozó döntésekben részt vegyenek.”

Gondjainkat azonban a hátunk mögött hagyjuk, és új reményekkel indulunk az Új Esztendőbe.

**MINDEN KEDVES OLVASÓNAK KELLEMES
ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!**

P.J.

A GAZDAKÖR HÍREI

Az utóbbi számból kimaradtunk, nem tudósítottunk civilszervezetünkről. Azt viszont a falunkba, ha nem is mindenki, de sokan láthatták, hogy a mindennapi

gadását ezennel is nagyon szépen köszönöm. Akkor éreztem úgy először, hogy nem külföldinek, hanem magyarnak tekintettek Budapesten. Most, miután úgymond

teendők mellett csak öntöttük az üzemanyagot a traktorokba és szántottunk nap estig sőt néha még tovább is, hogy meglegyünk az agrárminimum első részével a tél beállta előtt. Ez talán sikerült is minden igyekvő tagunknak és kívülállóknak is.

Időközben az észak-vajdasági agrárszövetség szervezésében ketten részt vehettünk egy emlékezetes találkozón, ahol a délvidéki agráriumban érdekelt civil szervezetek találkoztunk. A találkozót a Magyar vidékfejlesztési minisztérium meghívására Budapesten tartottunk, az imént említett minisztérium épületében. Ezen a találkozón szakmai útmutatást és bátorítást kaptunk, majd lehetőségünk volt megtekinteni az országházat, minden népségével és még a parlament padsoraiba is beülhettünk.

E minisztérium vezetőségének kedves vendégfo-

beteltünk, megszerveztük az immár hagyományos disznótoros bálát november 30-án a Kultúrotthonnal közösen. Olyan jó hangulat alakult ki a vacsorát koronázó hájas kifli után, hogy némelyikünk a jó zene mellett hajnali 4 óráig nosztalgiazott.

Most már viszont nekilátunk a téli szerdaesték megszervezéséhez. Már is túl vagyunk a Pionir kukoricafajták 2012-es elemzésén és megtudhattuk azt is, hogy mit kínálnak 2013-ban.

Most már csak ennyit, de idekívánczik még, hogy: Minden kedves Fecske olvasónak kellemes karácsonyi ünnepeket és áldásos békés boldog új 2013 esztendőt kívánjak.

O.K.

Kozma Lajos Könyvtár

2012-ben könyvtárunk több mint 500 könyvvel gyarapodott.

Kedvezményezettjei voltunk a Márai- programnak is, és az ajándékkönyvekért köszönettel tartozunk Mikulás Gábor kecskeméti vállalkozónak, a falunkból elszármazott dr. Kerekes József, az intenzív terápia nyugalmazott főorvosának és családjának,

valamint Kórizs Máriának, Pál Károlynak, Tóth Sándornak, „Udruženje mladih Feketić ” civil szervezetnek, az illetékes köztársasági és tartományi szerveknek és Kishegyes Község Önkormányzatának.

Az olvasók nevében is köszönöm!

Nagy Erzsébet, könyvtáros

A jövőnket mi építjük!

A kishegyesi Eco Enjoy Polgárok Egyesülete ezzel a szlogennel hívta fókuszcsoporthoz beszélgetésre Kishegyes község fiataljait, azzal a céllal, hogy kielemezzék a 2008-tól az év végéig érvényben lévő Helyi Ifjúsági Akciótervben foglaltak gyakorlati megvalósítását. A fókuszcsoporthoz beszél-

getéseken kb. 20-20 fiatal jelent meg mindhárom településen. Szeghegyen és Bácsfeketehelyen az Újvidékről érkező **Dragana Stanković Gajić**, míg Kishegyesen ifj. Juhász Bálint vezette a beszélgetést. Az eddig megvalósult projektumok, önkéntes megmozdulások felelevenítése után a résztvevők javaslatokat tettek az ifjúsági munka folytatásához. Felvetődött ötletként, hogy ideálisabb lenne rövidebb időszakokra, pl. egy évre előre meghatározni az ifjúság legégetőbb problémáit, és azt akciótervbe foglalni. Dragana Stanković Gajić, a fókuszcsoporthoz beszélgetések vezetője elmondta, a céljuk első kézből információkhoz jutni.

A tanácskozás alapján egy újvidéki független munkacsoport a helyszínen rögzített hangfelvétel kielemezésével fel tudja hívni a helyi illetékesek figyelmét a legégetőbb ifjúságot érintő problémákra, amelyek prioritásként szerepelhetnek a következő évben megfogalmazásra kerülő új ifjúsági akciótervben. Stanković Gajić észrevételeit a következőképp foglalta össze: „A Szeghegyen és a Bácsfeketehelyen lefolytatott fókuszcsoporthoz beszélgetést követően azt tudom mondani, hogy az év végéig érvényben lévő Helyi Ifjúsági Akciótervben foglaltak még 4-5 év után is aktuálisak. A fiatalok legnagyobb gondjuként a munkanélküliséget jelölték meg, ezután az egészségvédelem problémája vetődött fel, és kiemelték a résztvevők az alacsony szintű információ áramlást és tájékoztatást a község három települése között. A továbbiakban is az a feladatunk, hogy a fiatalok problémáit orvosoljuk lehetőségeinkhez mérten.”

A Kishegyes községre vonatkozó Helyi Ifjúsági

Akciótervben tag ciklusban definiálják a fiatalok csoportját. Közéjük sorolják a 12 évestől a 30 éves egyéneket. A Bácsfeketehelyen megtartott megbeszélésen a résztvevők egyet értettek abban, hogy mivel a községben csupán az általános iskolai oktatás a biztosított - s ezután legtöbbszörnek az útja

a nagyobb városokba visz -, ezért 15 éves korig fokozottan kellene foglalkozni a fiatalokkal, az idősebbeket pedig megpróbálni hétvégeken, illetve a szünidőben bekapcsolni az ifjúsági munkába. Megjegyezték a fiatalok azt is, hogy a három település közötti toleranciaküszöb növelésének érdekében az ilyen és ehhez hasonló összejöveteleket ne külön-külön településenként, hanem községi szinten szervezzék meg a jövőben. A már említettek mellett felvetődött problémaként a környezettudatos életmód alacsony szintje, a közbiztonság romlása és a migráció mind nagyobb jelenléte is. A projektum az Ifjúság- és Sportminisztérium támogatásával valósult meg.

Szabó Andrea

ÉVVÉGI EGYVELEG

Kedves olvasók, akik nem számolták iskolás gyermekeink ez évi fellépéseit, azoknak visszatekintésül egy kis összefoglalóval szolgálnék: 2012. év folyamán, gyermekeink részt vettek karneváli felvonulásban, nőnap műsorban, húsvét megünneplésében, a nyolcadikosok búcsúztatásában, falunapi és a meggyfeszítívál műsorában, elsősök fogadásában valamint a diákszövetség felvételében az elsősök számára, ez a 7 fellépés úgy érzem jelentős kulturális-tevékenység egy falu életében.

Ha már a kultúránál tartunk, örömmel jelenthetem, hogy aki nem jött el a karácsonyi ünnepségre az is jól járt, mert a színháztermünkben NEM VOLT ELEG ALLÓHELY SEM, ám mégis az járt a legjobban aki ott volt, mert egy igazán felemelő de egyben szórakoztató műsort láthatott. Köszönet a „Feketics” Művelődési Egyesület minden szakkörének, Pál Károlynak a ME elnökének, a Helyi Közösségnek és mindazoknak, akik anyagi támogatása nélkül nem valósulhatott volna meg ha-gyományossá vált karácsonyi műsorunk.

Az év vége érkezével, a kishegyesi önkormányzat 250 dináros, a bácsfeketehegy jó szándékú emberek pedig kb. 200 dinárral járultak hozzá diákjaink télapó csomagjához. Úgy érzem az adófizető kisiparosok, jelentős jövedelmükről mondtak le, diákjaink számára és ezennel szeretném nekik megköszönni önzetlen segítségüket.

Lehet, hogy még sokan nem tudják, de 2013. év februárjában induló IPA program (Európai Unió pályázat) keretein belül sok kulturális programnak kell megvalósulnia. A legközelebbi a hagyományos karneválunk- februárban, ám egyetlen tevékenységben sem vesznek részt bácsfeketehegyeiek, sem a húsvéti műsor szervezésében, sem a hagyományos falunapunk, kun táborunk szervezésében, sőt a Bácsfeketehegyen megépülendő Tájház megépítésében sem, mi csak statiszták leszünk a saját otthonunkban- mivel kirekesztettek bennünket a megírt programunk megvalósításából.

Megjegyezném, hogy ilyen még nem volt... sokan úgy gondolják, hogy nem értünk a programunk, célunk megvalósításához... de ők elfelejtik, hogy mi voltunk azok, akik megírták, össze- állították és végül meg-nyertek egy 100,250.00 euró értékű Európai Unió pályázatot.

A végére még tartogatok egy kevésbé jó hírt, melyet lehet, hogy már néhányan előre éreztek, és sajnos nekik lett igazuk. Kulturális tevékenységünk lassan támogatók nélkül marad, amíg még vannak jó szándékú polgárok, vannak szülők, vannak pályázatírók kiknek támogatásával a felszínen maradhatunk, mi mindent megteszünk, hisz jó az Isten és eddig is segített bennünket. De a polgárok anyagi támogatásán kívül másra a jelenlegi világban, nem számíthatunk, és ki kell mondanunk, hogy ha nincs pénz, nincs tánc, zene, tamburázás, nincsenek fellépések, utazások. Nincs fűtés. Ha nincs fűtés a nehezen be-szerzett és beépített fűtőrendszer is tönkre megy.

A Szentírásban azt írja „kopogtassatok és nyitattik” én ezzel a gondolattal kívánok, kellemes Karácsonyi ünnepeket és sikereket gazdag Boldog Új Esztendőt mindannyiunknak.

A bácsfeketehegy Helyi Közösség Tanácsának elnöke
Bojtos Béla

Félni vagy nem félni?

A tél beálltával faluhelyeken ugrásszerűen megnövekszik a disznóvágások száma. Főleg december első felében, hogy a közelgő ünnepekre bőséggel kerüljön a család asztalára a különböző, frissen sült, illatozó pecsenyékből, hurkából, kolbászból és más egyéb disznóhúsból készült ételek sokaságából. Községünk falvaiban – akárcsak Vajdaság más falvaiban – a téli disznóvágások túlnyomó többsége otthon, magánházaknál történik. Ezért is kerül aránylag kevés minta a trichinella vizsgálatra a magánszférából, habár a törvény ezt előírja. Zömével csupán a vágóhidak tesznek eleget ennek a kötelezettségnek. Vajon ennyire magabiztosak az emberek, vagy csupán nemtörődömségről van szó, esetleg a pénztelenség gátolja meg, hogy elvigyék a húst kivizsgáltatni. A téma felvázolására, körülírására **Dr. Deák Tibor** állatorvost kértük fel.

A sertés hogyan fertőződhet meg, s van e külső tünet?

A sertés elsősorban a rágcsálók által fertőződhet meg, amennyiben azokat megeszi. Ugyanis az emlősök terjesztik a fertőzést, amelybe ők nem pusztulnak bele. A trichinellával fertőzött sertésen semmi külső jel nem mutat a betegség jelenlétére. Nem jelentkezik étvágy-csökkenés, vagy a bőrön különböző színű foltok, mint pl. az orbánc esetében.

Milyen gyakori ez a sertésfertőzés a környékünkön illetve a községünkben?

Mindannyiunk szerencséjére legyen mondva jelenleg alacsony a trichinellával fertőzött sertések száma úgy a régióban, mint nálunk. Ennek ellenére nem győzzük hangsúlyozni, ismételten felhívni az emberek figyelmét, hogy vigyék el a húst kivizsgáltatni. Ne kockáztassák sem önmaguk, sem családjuk egészségét egy rövid időtartalmú és nem nagy összegű vizsgálat elvégzésére. Tudni kell, hogy a nem hőkezelt hús fogyasztása révén fertőződhet meg az ember. A bélben szaporodó lárvák az izmokba húzódnak, s ott betokosodnak. A jelentkező fájdalmak reumatikus panaszok gyógyszeres kezeléssel csupán csökkenthetőek, ám végigkísérik a megfertőzött embert a haláláig. Ez a betegség sajnos nem gyógyítható. Községünkben legutóbb 6 éve volt egy eset, amikor egy fertőzött koca húsból készített, piacon árusított szalámi által fertőződtek meg emberek.

Hol lehet elvégeztetni a minta vizsgálatát és menyiibe kerül?

Községünkben erre Kisegyesen az Anidoc és az Eurovet 2008 elnevezésű állatorvosi szakrendelő van feljogosítva a trichinella vizsgálat elvégzésére, amely 300 dinárba kerül. A sertésnél a fertőzést a diafragmában, vagyis a rekeszizom gyökerénél lehet a leghatékonyabban kimutatni. Tehát ezt a húsmintát hozzák kivizsgáltatni. Állatorvosi szakrendelőnk a munkaidőn kívül ügyeletet is tart, s ez mellett telefonon is informálódhatnak, tájékozódhatnak a polgárok az őket érintő kérdésekben. Foglalta össze a trichinellával kapcsolatos gondolatokat a rövid telefonos interjúban Dr. Deák Tibor állatorvos.

Sz.B.

„Ezer gombóc, két kalács, megérkezett a Mikulás...”

A bácsfeketehegyi Mikulás puttonya 15 év alatt feledhetetlen történetekkel telt meg

Ali Istvánt, a bácsfeketehegyi Mikulást több alkalommal szólítják meg Mikulás bácsiként a gyerekek az óvoda előtt. Akár az ünnepek elmúltával is, amikor civilben közlekedik. Hohó tudjuk, hogy te voltál a Mikulás – zengik kórusban ilyenkor. S mit tesz ekkor Ali István? –kérdésem. *Odahívom a kis csöppségeket, és a fülikbe súgom, hogy nem én voltam, én vagyok a Mikulás. No, azt a ledöbbenést, szegény gyerekek, azt sem tudják, mit gondoljanak* – meséli. Beszélgetésünk december 6-a előtt készült, addig csupán a Hestia Nők Egyesülete látta vendégül a Mikulást krampuszaival, így az elmúlt 15 év történéseire fektettük a hangsúlyt. Ali István elmondta, egy véletlennek köszönhető, hogy felöltötte először a piros jelmezt, és másfél évtizede azóta is elő- előveszi az ünnepek közeledtével. „A topolyai Kodály Zoltán Magyar Művelődési Központ néptáncgyűjtéséből legidősebb tán-

cosaként jelöltek Mikulásvárás alkalmával erre a szerepre. Így csöppentem bele az Őreg Úr életvitelébe. Oktattam néptáncot a gyerekeknek, megszerettem őket. A marketing hatására egykoron volt pénz ebben a szerepjátékban, mára viszont kezd alábbhagyni a Mikulás-kultusz. Ennek ellenére folytatom, mert örömet viszek a családokhoz, és a gyerekeknek is addig gondtalan, míg a kis csöppségek hisznek a mesékben, és várják a jó öreg szakállast.” Mindeközben Csoma Ákos és Áron, a két kis krampusz mézeskalácsot majsolt, erőt gyűjtöttek beköszöntő versük elszavalásához.

Ezer gombóc, két kalács, megérkezett a Mikulás.

Nagy puttony a hátán, benne minden ami jó:
Narancs, szőlő, füge s mogyoró,
Hüvelyk Matyi, Dugó Dani, Tündérkert és Mesevár,
Meghallottuk, hogy hívtatok: jó Mikulás gyere hát,
Így hát útrakeltünk, és most itt vagyunk,
Amit hoztunk, odaadjuk,
Száz szónak is egy a vége, ezer gombóc, két kalács
Mindenkinek ad valamit a jó öreg Mikulás.
Mikulás bácsi bejöhet!

Kíváncsi voltam, ők mit szeretnének a Mikulástól.

Egyezett a véleményük, megerősítve, hogy a gyermek milyen jótét, ártatlan lélek, mert az anyagi világ még távol áll tőle, viszont nagyon ragaszkodó. Mindkettejük hön áhított vágya, hogy mindig a Mikulás segédjei maradhassanak. Ali István mondandójából azonban kiderült, hogy a krampuszok kb. három évente újulnak, mert egyszerűen kinőnek a szerepből. „Mindig az elsőtől harmadik osztályos belevaló gyerekeket célzom meg, szülőikkel, gyerekekkel megbeszélem, hogy hajlandóak e csatlakozni hozzám. Ezeddig mindannyiójuknak tetszett a szerep, mindenhol megvendégelnek bennünket, és jut nekik még egy kis moziravaló is.” Ákos és Áron bátyjuk utódjaként került a Mikulás mellé. A jelmezt megörökölték, sapkájukat szarv, ruhájukat csengő díszíti, jelmezüket szénrel bekent arcuk koronázza. Egyikőjük beavatott az előkészületekbe. „Anyukánk szénnel maszatolja be az arcunkat, öltözeink pedig örökség a bátyánktól. Lemosni sem tart olyan sokáig, kitapasztaltuk már, mivel jön le a legkönnyebben. Tavaly volt rá példa, hogy felismertek, nehéz volt visszatartanom, hogy ne nevessem el magam.” Hamár a múltbéli visszatekintéseknél tartunk, nézzük mit húzott elő a Mikulás az élményputtonyából. „Az állatvédők nem vennék jó néven a következő mesét, de elmondom. Volt három fiú testvér, aki bevallotta a Mikulásnak, majd részletesen elmesélte, hogy hogyan vágta le egy macskának a farkát. Másik alkalommal a szülők számoltak be, hogy amint továbbálltunk a házukból, megkérdezte tőlük a kis csöppségük, hogy: Tudom, hogy Ali Pista volt a Mikulás, de honnan van őneki annyi pénze, hogy mindenkinek ajándékot vegyen.” Mikulás bácsi bejöhet! - fogadtam a kis csapatot eme fotó erejéig Mikulásjárás estéjén.

Búcsúzóul pedig reméljük, hogy mint ahogy a krampuszok versikéjében is elhangzik, mindenkinek adott/hozott valamit az idén is a jó öreg Mikulás!

SZ.a.

Sikerült megduplázni az egytálételek számát

December 4-től újból üzemel a népkonyha-szolgáltatás Kishegyes község területén

Harmadik éve működtetik Kishegyes község mindhárom településén a népkonyha-szolgáltatást a topolyai és a kishegyesi Vöröskereszt együttműködésének keretében, és már megszokottan december elejétől április végéig számíthatnak a rászorulóknak a segítségre.

Az osztás első napján bableves került az asztalra, és tudjuk, hogy a babot nagy mennyiségben mennyire ízletesen el lehet készíteni. **Sípos Etelka**, a Vöröskereszt helyi szervezetének titkára is az mondta, valamennyiüknek munka közben összeszaladt a nyál a szájában. *„Jó minőségű, ízletes ételt készítenek. A rászorulóknak és az osztók egyaránt tapasztalhatták, hogy a minőség ugyanolyan, mint az előző években.”* A titkár már több ízben kifejtette, hogy annak ellenére, hogy a szociális központ, a helyi közösségek és a községben működő civil szervezetek a Vöröskereszttel közösen állítják össze a listát, a lehetséges kedvezményezettek sora mindig hosszabb, mint a lista befogadóképessége. Idén sikerült 100 százalékkal megnövelni az egytálételek számát. *„Nagy örömiünkre szolgál, hogy Kishegyes község Önkormányzata a szokásos 100 meleg étel helyett ennek a dupláját tudja finanszírozni. Ez azt jelenti, hogy hetente kétszer, kedden és csütörtökön az eddigi 100 helyett 200 porciót osztunk ki. A rászorulóknak száma a lakosság számával arányos, Kishegyesen 84, Szikicsen 52 és Bácsfeketehegyen 64 meleg étel kerül kiosztásra. Ebből is látszik, hogy ez a mennyiség, ha nem is fedi teljességében a szükségleteket, tűzoltásnak megfelel, és a legszükségesebb helyeken jut az asztalra meleg étel.”*

Az előző évi gyakorlat az volt – tudtuk meg a titkártól, hogy egy család legtöbb két porciót vihetett haza, viszont az idei újítás kedvezett a nagycsaládoknak, így akár három porció is jut számukra. Az idősebb személyeknek

pedig idén is igény szerint házhöz szállítják a meleg ételt. *„Azoknak a személyeknek, akiknek nincs hozzátartozója, nincsenek segítőkész szomszédok a környékükön, a Vöröskereszt kiviszi házhöz az ételt. Úgy gondolom, hogy sokaknak nagy segítség ez, és meg kell mondom, tavaly is időben eljutott a rászorulókhöz a meleg étel, bármilyen útviszonyok közepette.”*

SZ.A.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

A MANNÁRÓL...

Nagyon sokszor, mint a rossz táncosnak a kályhához, vissza kell térnünk a történelem „elejére”, vagyis az Ótestamentum első öt könyvéhez (nem az én asztalom, nem firtatom, nehogy hibázzak). Most is jelképesen olyan területen vagyok, de ennek ellenére, nagyon is érintem a mai borzasztó életünket, a komor mát.

Mi is lenne a manna?

A manna, az égből pottyant eledel, amivel megmentette az Atyaúrsten az Egyiptomból kimenekített, kiválasztott népét a sivatagi vonulás alatt az éhhaláltól. Ennek voltak csodálatos tulajdonságai, mint például, hogy ha többet gyűjtöttek belőle, akkor az megromlik, és, ha valaki nem tartja meg Isten napját a szombatot, akkor, neki többé nem fog adatni az életmentő élelemből. Sokan már csapnák is össze az újságot, hogy már megint kezdi, mit akar, miért nem mondja meg amit akar egyenesen, mit kertel, de hát, nagyon sokszor már megindítottam egyes témákat, de mind olyan lett, mint a falra hányt borsó. Ez miatt pedig nem zavartatom magamat, de ha károgásom „bejön”, ne engem hibáztassanak, hogy én miattam történt. Nem vállalom.

Miért éppen a mannával foglalkozok ma, amikor sok embernek nincs meg a mindennapi kenyere, és így karácsony előtt, nem a Kisjézus eljövele a fő gondolata, a megváltás, hanem a mindennapi élet triviális problémái, hogy mit is eszik, mibe öltözik, hogy ne fázzon, mivel fűt... rá sem mer gondolni, hogy ne csak a mával törődjön, hanem a holnapra is gondolhasson.

Igen, ez a többség sorsa.

Ma már olyan fejlett szinten tudunk dolgozni, termelni, hogy nem csak az egyszerű újratermelést tudjuk elérni, de bizonyos „nyereséget”, hasznot is megvalósít(hat)unk. Mégis, hol van a hiba, hogy valaki bővelkedik mindenféle anyagi jóban, a másik, az előbb említett többség pedig a megélhetés alsó határán van, az egyszerű napi túlélésért harcol. Igen a többség nem tud még minimális vésztartalékot sem felhalmozni, bocsánat összekapirgálni. Az anyagi források tulajdonosai, pedig nem tudnak mit kezdeni a vagyonukkal, hogy hogyan növeljék meg még azt, a sokat, hogy az egymás közti versenyben egy jótányit se maradjanak el a versenytársaiktól. Meddig mehet ez így? Meddig „rabolhatják” ki büntetlenül a piramis magasabb fokozatán állók az alacsonyabban pozícionáltakat? Volt már tőzsdekrach a XX. század első felében, most megint a pénzügyi politika téves alkalmazásának köszönhetjük a mai válságot. Sajnos, nem a felelőtlen bankokat hagyják csődbe menni, hanem a népet sújtják újabb terhekkel, nehogy a „tőke” megsértődjön, kivonuljon, és akkor a kiválasztottak, akik a már említett piramis olyan

szintjein vannak, ahol a tőke az Ő politikai segítségével óriási kiváltságokat nyer, a „szolgálatukért”, „méltó” jutalmukat elveszíthetnék. Így nagyon érdekes helyzet alakul/hat ki, de ha nem lesz munkaalapú pénz, akkor a fedezetlen spekulatív pénzből épült birodalmak, össze fognak omlani és sok ártatlant is maguk alá fognak temetni.

Itt kellene a mannára gondolni. Megromlott, ami több volt, és csak annyit volt szabad tartalékolni, hogy Istent tisztelő és ünneplő napokon ne végezzenek mindennapi munkát.

Ma nem gondolnak a gazdagok, de a szegények pedig nem is bírnak gondolni, olyan dolgokra mint megtakarítás, tartalék, munkakörülmények javítása, fejlesztése. A munkások életkörülményeinek javítása, tudásuknak bővítése, a termelékenység emberséges fokozása. Ma már olyan cím is elfordul az újságban, hogy a munkások megették a gépeket, mivel, hogy a szenzáció- és pénzéhes médiák, ahelyett hogy csak egyszerűen arról tájékoztatnának bennünket, hogy nem választottak ki a gépek elavulása, elöregedése címén az újak megvásárlására szükséges összeget. Még nagyon sok ilyen borzasztó példa van, de a demokráciára való hivatkozással (pedig messzebb vagyunk tőle, mint Makó Jeruzsálemtől) elhallgattatnak mindenkit, és még sok pénzeszközt nem célszerűen és a törvény értelmében alkalmaznak. Régi mese, de nehogy már véletlenül a bálványimádásnak is, mármint a faragott szobornak és festett képnek valló istenítésének csúnya árat fizessünk.

Nem csak úgy magától jött az igazságtalan pénz elosztása, hanem az igazságos egyenlőség hiánya is a mai élet rákfenéje. Sokan, úgy érezték, hogy, ha lehet, mert más nem figyel oda mindenre, mivel el lettünk vakítva az előző, (nem csak az utolsó átkosnak nevezett) kizsákmányoló, és kisistenektől vezetett rendszerektől, ahol a munka megalázás volt és mindenki arra törekedett, hogy munka, új érték, megteremtése nélkül jusson az életében előbbre.

Nem lesz világ vége. Hiába várnák harmadszor is a Messiás eljövetelét, az bizony nem az élőknek fog szólni, nem a bűneinknek bocsánatáról lesz szó... A világvégét is ki kell érdemelni, ha már nem tudunk emberhez méltó életet élni, mást is élni hagyni, akkor minden borzalmat megérdemelünk. Manna pedig többé nem lesz, de azért a reménykedőknek, embertársaiknak jót akaróknak, boldog Újévet és kellemes Karácsonyt kívánok.

MANAPSÁG

AZ IPARI PARK 2012-es ÉVE

Minthogy minden hónapban részletesen beszámolunk az ipari parkban történt eseményekről, úgy gon-

dolom, hogy így év végén talán egy összefoglalóval és képekkel tudjuk legjobban bemutatni Bácsfeketehegy lakosainak az ipari parkban történt dolgokat.

Íme:

- újtól teljes kapacitással üzemel a Júlia malom, bővítet-

ték a munkások számát, jelenleg 31 munkást foglalkoztatnak

- az idei szezont az eddig elültetett kiskák pótlásával, és a kútház környékének rendezésével kezdtük

- áprilisban sikeres tárgyalást folytattunk a Renesansa tésztagyár tulajdonosával, aki megvásárolta a befektetéshez szükséges földterületet

- májusban részt vettünk az újvidéki Mezőgazdasági kiállításon, ahol az osztrák gazdasági kamara standján új ismeretségekre tettünk szert

- júniusban a Renesansa tésztagyár megkezdte a föld-

munkálatokat a gyáracsarnok építéséhez

- júliusban cégcsoportunk csatlakozott a nemzetközi Ecovis csoportosuláshoz, emelve ezzel szolgáltatásunk színvonalát

- augusztusban megkezdtek az elosztó saht és a vízhálózat kiépítését

- szeptemberben részt vettünk a Celjei Gazdasági Vásáron

- az október igencsak eseménydús volt: kiköltöztünk a Községháza épületéből, részt vettünk a Münchener Real Expo befektetési kiállításon, valamint az újvidéki Investexpo-n. Vendégül láttuk az Érdi Ipartestület vendégcsoportját, elkészült az ipari park gázhálózatának főterve

- novemberben pályázati pénzből sikerült elkészíttetni és

elhelyezni az ipari park utca névtábláit

- decemberben kulcsrakész állapotban van a Renesansa tésztagyár és megkezdődött a munkásfelvétel

Egész éven át karbantartottuk a kutat, bővítettük a rendszert, valamint a zöld sávok és a kútház környékének rendbetétele is mindennapi munkánk közé tartozott.

Az év folyamán tárgyalásokat folytattunk más érdeklődő befektetőkkel is, de el kell mondanunk, hogy a májusi országos választások igencsak elbizonytalanították és óvatosságra intették az érdeklődő befektetőket. Reméljük a 2013-as év sikereiben és "befektetőikben" gazdag év lesz az ipari park számára.

Ezúton kívánunk minden kedves Fecskeolvasónak Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Sikereiben gazdag új Évet!

Nagy Zita

MEZŐNÉZŐ

Számba vették gazdaságainkat

Befejeződött a Köztársasági Statisztikai Hivatal országos felmérése

Október elseje és december 15-e között a kérdezőbiztosok be-bekopogtattak a mezőgazdasági termelők kapuján Szerbia-szerte. Több médiumban szárnyra kapott a hír, miszerint a gazdák szkeptikusan fogadják a kérdezőbiztosokat. **Bácsi Gábor**, az önkormányzat mezőgazdasági osztályvezetője, illetve a községi összeíró bizottság tagja megerősítette, hogy Kishegyes községben is voltak mezőgazdászok, akik fenntartásokkal kezelték az ágazatban lebonyolított felmérést. „Ennek ellenére az összeírást 95,6 százalékosan sikerült elvégeznünk a község területén. Az össz nyilvántartott mezőgazdasági

megfelelkezni. A mezőgazdasági összeírás adatai alapján láthatóvá válik, hogy országosan hány kisczarda szorul segítségre. Önkormányzati szinten azt tervezzük, hogy beindítunk egy községi Mezőgazdasági Fejlesztési Alapot, ahol éppen ezeknek a termelőknek szeretnénk segíteni, tanácsot adni nekik abból a célból, hogy kisebb területen intenzívebb gazdálkodással egy korrekt megélhetést tudjanak a családjuknak biztosítani.” A december 13-án megtartott községi képviselő-testületi ülésen elhangzott, hogy a képviselők határozat formájában már 2009-ben megszavazták a bizalmat ennek az alapnak, a gyakorlat-

terület 16 ezer 40 hektárt tesz ki. Ebből ami termelésre alkalmas, és a gazdák rendelkezésére áll, az 16 ezer hektárnyi terület, a fennmaradó 40 hektárt nem lehet megművelni, mert legtöbbje nádas, rossz fekvésű parcella.”

Az osztályvezető elmondása szerint a mezőgazdasági összeírás egyik fő pozitívuma, hogy megtudjuk, mivel rendelkezünk, merthogy egy leltárszerű felértékelésről van szó. Tudomást szerzünk arról, hogy mekkora egy átlagos birtoknagyság, mi képezi tevékenységüket, emellett fontos tényező az is, hogy egy átlagos géppark milyen állapotban van. „Községünk picinységéből adódóan mi nagyjából eddig is tudtuk, hogy mi áll rendelkezésünkre. Most viszont kézhez kapjuk a pontos adatokat, megtudjuk a valós állapotot. Tény, hogy a mezőgazdasági termelők 10-20 százaléka gazdaságilag fölerősödött, nemcsak nálunk, hanem országos szinten is. Rájuk is szükség van, viszont a kisebb területekkel rendelkezőkről sem szabad

ban azonban nem kezdte meg működését.

A jövő évi tervezett beruházások között szerepel a Mezőgazdasági Fejlesztési Alap munkájának beindítása is. Bácsi szerint a mezőgazdasággal foglalkozók szám-bavétele az első lépést képezi egy hosszútávú terv irányában, úgy helyi, mint országos szinten. Nagy előrelépést kell, hogy jelentsen az ágazat fejlődésében, és a falvak lanyguló népszerűségének megállítása érdekében, mert a fiataljaink itthon is megtalálhatják a megélhetést – mondta.

Végezetül mindenképpen köszönetet érdemelnek a községi mezőgazdasági termelők együttműködésükért, illetve a kérdezőbiztosok és a munkatársak a munkába fektetett energiájukért.

Szabó Andrea

Ki (é) a kutya?!

Közismert dolog, hogy elsősorban faluhelyen a kutyák előszeretettel veszik üldözőbe a biciklin közlekedő postást, vagy az újságkézbesítőt. Ez így van nálunk is a mi kis településünkön és ezen nincs is nagyon min csodálkozni, hiszen ez így van amióta világ a világ, vagyis amióta létezik bicikli, postás és kutya. A fiatal és naiv kutyák, valamint a kitartóbbak, elszántabbak képesek fél utcahossznyi is csaholva, vicsorogva végigloholni a biciklipedált egyre gyorsabban taposó postás vagy újságos lába mellett. Ezeknek a kutyáknak többsége nem kóbor kutya, hanem a kínálkozó lehetőséget kihasználva alkalmanként, lehetőség szerint surrannak ki az utcára, viszont vannak amelyek napi rendszerességgel az utcán tartózkodnak, sőt van amelyik az utcán él, de szerencsére ezek száma elenyésző. Talán ez annak is tulajdonítható, hogy a Helyi Közösség évi több alkalommal egy verbászi kutyabefogó céggel együttműködve törekedve begyűjteni a kóbor kutyákat. Igyekeznek tisztességesen elvégezni a munkát, amely a megfelelő nagyságú háló hiányában sokszor elég körülményes, s így több esetben is némely szemfüles kutyának sikerül kerekét oldania. Bármennyire is törekszenek ezek a munkások ők képtelenek megakadályozni, hogy a kutyák az udvarból kisurranjanak az utcára. Erre kizárólag a kutyatulajdonosoknak kell odafigyelniük. Hányszor megesik, hogy a kis iskolások összetalálkoznak egy-egy kisebb vagy nagyobb testű kutyával, amely puszta jelenléte is félelmet vált ki a gyermekben, esetleg akár némely felnőttben is.

Több éves lapterjesztői minősítem során napról-napra alkalmam nyílik kutyával való találkozásra az utcán, vagy a kerítésen belül ugató, vérszomjas házőrző ebbel. Annak ellenére, hogy már három-négy alkalommal harapott meg kutya, igyekszem őket figyelmen kívül hagyni, nem észrevenni és szótlánul elhaladni mellettük. Ezt a módszert alkalmaztam december első szombatján is a

nyitott kapuban ülő két pulival szemben, amikor azok fitytet hányva az én taktikámra s veszett csaholással üldözőbe vettek. Különösebben nem izgatott a dolog, - ilyen számtalan esetben már előfordult velem - majd lemaradoznak és egy szép harci gyakorlattal a tarsolyukban hazamennek, gondoltam én. Nem így történt, ugyan is az egyik kutya elkapta a nadrágszárát és marasztalásra, a bicikliről való leszállásra ösztökelte. Le is léptem a bringáról és a támadóimat én vettem üldözőbe azok és gazdájuk nagy meglepetésére. Ugyan is a gazdi is az utcán tartózkodott - a kocsija mellett tevékenykedett - és az egész esemény néma szemtanúja volt. Egy szóval sem intette le, hívta vissza, vagy igyekezett volna a kutyákat visszafogni. Elmenőben megjegyeztem, hogy ebbe az utcába jatagánnal (bozótívágó nagyméretű kés) kell járni. Sajnos ez az eset nem ért ennyivel véget, ugyan is alig haladtam el két utcahossznyi, amikor nagy autózúgás, majd fékcsikorgás közepette elém fordult az előbb még oly csendes kutya gazdi és torkaszakadtából elkezdett rám

ordítani, hogy én miket mondok az ő kutyáira. Ledöbbsenten hallgattam az emberi mivoltából kifordult egyén vádaskodását, becsmérelését. A kutyák tették azt amire tanították, s ami a vérükben van, nem is vettem tőlük oly nagy mértékben zokon, de hogy a figyelmetlen gazdájuk - aki miatt az utcára juthattak - túlszárnyalja kutyáinak csaholását és nekem esett, erre nem számítottam. Talán épp ezért is zaklatott fel lelkileg és fáj ez az eset. Szinte hihetetlen, hogy ilyen laza az emberi kapcsolat, ennyire felületes, önzérdekű. Minden esetre ez jó tanulság volt számomra is és ahogy néhai anyai nagyanyám szokta vala mondani, vonjuk le a konzekvenciát az esetből.

Szukola Béla

Rendelt idők

Mindennek rendelt ideje van életünkben. Tetszik ez nekünk vagy sem, de gyakran nem tudunk lényegesen kihatni a körülöttünk történő eseményekre. Sem a mezőgazdasági termelést megtizedelő aszályra, sem a világvégi hangulatot idéző hóviharos napokra. Mindkettőből kijutott nekünk ebben az évben bőségesen, és lehetne még sorolni azokat az eseményeket amelyekkel nem vagyunk kibékülve. Beszélhetnénk a szegénységről, munkanélküliségről, betegségről, az időnk múlásáról, és sok minden másról ami megkeseríti életünket.

Két dolgot tehetünk ilyen esetben. Tehetetlenül panaszkodunk, összeroskadunk a teher alatt, másokat vádolunk a bennünket sújtó gondok miatt, vagy alkalmazkodunk a körülményekhez, és megpróbálunk kilábalni a bajból, vagy legalább minél kevesebb veszteséggel túlélni a nemszeretem időket.

Nem hiszem, hogy az első megoldás volna a célravezető, hiszen addig van értelme földi életünknek ameddig megvalósítható célt tudunk kitűzni önmagunk elé. Hinnünk kell abban, hogy mindennek rendelt ideje és értelme van az életünkben. Bízunk kell abban, hogy alkalmazkodva a változó időkhöz mindig találhatunk önmagunknak, családjunknak, vagy közösségünknek megvalósítható célokat, értelmes feladatokat.

Az adventi várakozás a reménykedés ideje az életünkben. Hamarosan megérkezik mindannyiunk Megváltója, aki bízunk bennünk, vigyáz reánk, és segít felállnunk amikor megroskadunk keresztünk súlya alatt.

Úgy gondolom, hogy ideje és értelme van annak, hogy Karácsony ünnepe után hosszabbodnak a nappalok, megyünk kifelé a télből, vár reánk a kikelet, az újrakezdés lehetősége. Hiszem azt, hogy van értelme az újrakezdésnek, a reménykedésnek, és abban is biztos vagyok, hogy csak itt, az őseink által választott szülőföldünkön tudunk teljes életet élni. Akkor is ha nehéz az életünk, ha szegénység van és nagyon sokan nélkülözésben élnek.

Sokszor elmondtam már, hogy fiatalok, itthon maradók, hazavágyók, és gyermekvállaló fiatalok nélkül kihal a nemzetünk. Vannak akik leírják bennünket, de mindezek ellenére, látva a pozitív példákat, nem győzöm

hangsúlyozni, hogy van értelme az itthon maradásnak, lesz értelme a hazaköltözésnek, és mindig van értelme a gyermekvállalásnak. Már csak azért is mert megboldogult Hodossy Imre püspök úr, akit nagyon szerettek az akkori gyermekek és a fiatalok, oly gyakran hirdette templomunkban az örök igazságot, hogy akinek az Isten ad báránykát, ad hozzá neki legelőt is.

Magába száll minden lélek!

Nem tudom azt mondani, hogy rendben vannak a dolgok körülöttünk, hiszen akkor nem mondanák igazat. Azt pedig nem szeretném megélni, hogy bárki rám bizonyíthassa, hogy tetteim, és szavaim mögött olyasmi

létezik ami nincs köszönőviszonyban az igazsággal. Mindezt azért mondom mivel az utóbbi időben, pontosabban a választások óta gondok vannak a bácsfeketehegyi falu-és havilap a Fecske, megjelentetésével, és a Művelődési egyesületünk működtetésével. Ezek a gondok anyagi jellegűek, mivel a Kishegyes községi önkormányzat VMSZ ellenes jelenlegi vezetőségének más elképzelése van ezekben a kérdésekben, és ezért az anyagi támogatás megvonásával szeretné megszüntetni a Fecskét, illetve mások irányításába adni a Feketics Művelődési egyesületet.

Nem titok, hogy a bácsfeketehegyi Fecske és a kishegyesi Szó Beszéd helyett kétnyelvű községi hírlapot szeretnének nyomtatni a község vezetésében és a lapki-

adásban is járatlan vezetőség és jól fizetett vidéki tanácsadók. Úgy gondolom, hogy téves az ilyen elképzelés, hiszen már önmagában is morbid az ötlet, hogy meg kell szüntetni a tizedik éve folyamatosan megjelenő bácsfeketehegyi Fecskét, mivel az oly módon tájékoztat ami nincs mindig ínyére az aktuális községi vezetésnek. Ugyanez a helyzet az 1869-ben alakult bácsfeketehegyi Olvasókör jogutódjának tartott bácsfeketehegyi Feketics Művelődési egyesülettel. A faluban keringetett hírek szerint vezetőséget kell cserélni, hiszen vannak, és jöttek a faluba olyan templomba nem járó emberek akiknek jobb ötleteik vannak a kultúrélet megszervezésére, a Kultúrotthon felújított épületének használatára.

Szeretném elmondani, hogy személy szerint mindent megfogok tenni azért, hogy gyarapodjon és erősödjön az a

csapat és az a közösség amely működteti a Fecske megjelenését, és továbbviszi a bácsfeketehegyi Művelődési egyesület sokrétű tevékenységét. Nem hiszem, hogy a Fecske megszüntetésével, vagy a Kultúrotthon kocsmává züllesztésével bárki pártérdeke kellene, hogy érvényesüljön. Láttunk már egyszer ilyet amikor a szépeplékű néhai Sárközi Ferenc tanító bácsit a pártbizottság utasítására demokratikusan leváltották, és hosszú évek teltek el mire az Egyesület újra rátalált tagságára, közösségére, és közönségére.

Erről ennyit, mivel lényegében nem erről szerettem volna írni a Fecske ünnepi, karácsonyi és újévi számába, hanem arról, hogy újra megtelt a bácsfeketehegyi színházterem Művelődési egyesületünk Karácsonyi műsorára. Úgy gondolom, hogy régen láttunk ilyen

megható és magas színvonalú műsort gyermekeink és fiataljaink előadásában. Szeretném ezen a helyen megköszönni a műsort rendező Brezovszki Rolandnak és Tamarának, a műsorban fellépőknek, az oktatóknak, szüleiknek, a műsor megszervezését támogató bácsfeketehegyi Helyi közösségnek, és az egyéni támogatóknak, hogy létrehozták ezt a műsort.

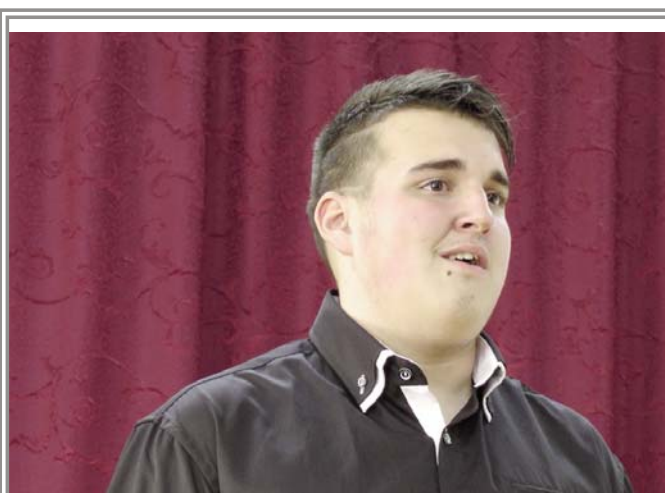
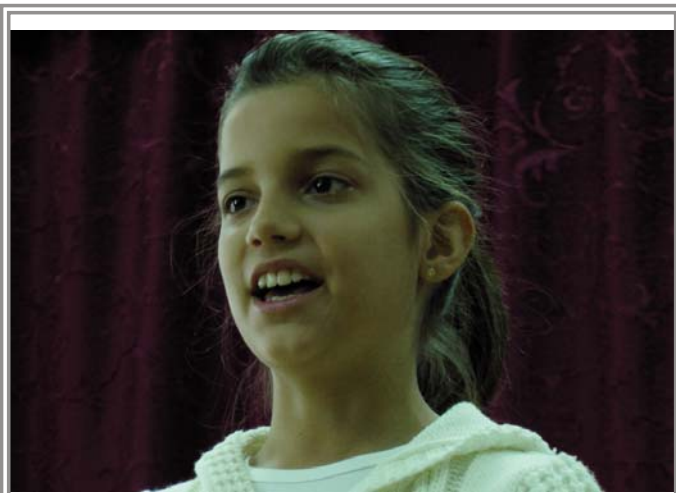
Azt hiszem, hogy aki látta a produkciót az lélekben megerősödve térhetett haza az otthonába, várni a Karácsonyt, Megváltónk eljövetelét. Megváltónk pedig bizonyosan eljön közénk hiszen tudja, hogy nekünk és az utánunk jövő magyar utódainknak is szükségünk van rá az idők végezetéig.

Újra verstalálkozó nálunk

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete idén november 17-én és 18-án szervezte a meg a Dudás Kálmánról elnevezett nemzeti vers- és prózamondó találkozóját a Vajdaságban, bácsfeketehelyi művelődési házban.

A tizenhatodik alkalommal megtartott rendezvényen a találkozó névadóját helyeztük a középpontba, hiszen száz éve született a kishegyesről elszármazott költő. Nagy örömünkre, a pedagógusok is figyelemmel kísérték ezt a jubileumot, s habár a felhívásban nem tettük kötelezővé, mégis az ötvenkét jelentkezőből tizenketten készültek Dudás verssel az elődöntőre és láthattunk egy versösszeállítást is a megnyitón csak Dudás versekből. Szinte Vajdaság minden részéről jöttek versmondók (Törökkanizsáról, Újvidékről, Csantavérről, Bácsfeketehegyről, Kishegyesről, Nagykikindáról, Óbecséről, Szenttamásról és Szabadkáról) és voltak külföldi

vendégeink is (Kunszentmiklósról és Budapestről). Az elődöntő napján két helyszínen hallgatta meg őket a zsűri. A kisiskolások, középiskolások és felnőttek csoportját Molnár Krekity Olga Radnóti-díjas versfelkészítő, Domány Zoltán Radnóti-díjas versmondó és Krizsán Szilvia színművész hallgatta meg, míg a kisiskolás korosztályt Barta Júlia Magyar Életfa-díjas nyugalmazott óvónő, Verbászi Beáta Radnóti-díjas versmondó, Tóth Péter Radnóti-díjas versmondó és Törökné Miszori Mariann, a Falusi Krónika elnevezésű verseny főszervezője hallgatta meg. Az első nap délutánján egy rendhagyó kiállítást tekinthetett meg a közönség a Kalangya című folyóiratból, melyet dr. Virág Gábor koordinált. Ebben a kiadványban jelentek meg Dudás Kálmán versei is. Majd a vacsora után Verbászi Beáta Szerelem, szerelem, átkozott gyötrelm c. előadóját láthattuk. A nap folyamán

könyvvásárt és mézvásárt tartottunk a Solymosi Könyvesház a és a Török Méhészet jóvoltából. A döntő napján huszonkét versmondó állhatott a hétfejű és héttagú zsűri elé, közülük kerültek ki a kategóriák helyezettei valamint a találkozó fődíjasa. A zsűri döntése alapján a kisgyermek kategóriában az első Horváth Kamilla lett, a második Kecsenovics Kitti, a harmadik Bede Anett. Különdíjat kapott Kovács Dorina. Gyermek kategóriában Szemerédi Krisztián ért el első helyezést, második helyezett Dudás Nikolett, a harmadik pedig Morotvánszki Nikolett lett. Különdíjat kapott Hodik Anabella. Ifjúsági

kategóriában első lett Kőműves Noémi, a második Ficze Árpád, a harmadik Drobina Norbert. Felnőtt kategóriában első helyezés ért el Farkas Beatrix és Szarka Ákos, a második Csikós Pajor Gizella, a harmadik pedig Kurucz Ádám Konrád. A bírálóbizottság a Dudás Kálmán-díjat az idén Kőműves Noéminak ítélte oda.

Hajvert Ákos, a VMVE elnöke

Natúr kényeztetés

100% természetes összetevőkből

Természetes összetevőjű, kézzel készített termékek kemikáliák helyett.

A natúr kozmetikumok nem tartalmaznak sem mesterséges illatanyagot, sem mesterséges színezéket.

A termékek 100%-os tisztaságú, hígítatlan illóolajoknak köszönhetik illatukat és semmilyen szintetikus illatanyagot vagy színezéket nem tartalmaznak.

Bőrödön érezd a különbséget!

Fürdőgolyók

több illatban 50g

250 din

Virágvizek

testpermet több illatban

950 din 100ml

Vegyszermentes

ruhatisztítás

300 din

mosószóda 1000g

mosódíó 500g

1150 din

100% természetes szappanok

455 din

COCO szappan 100g

455 din

Gyömbéres kecsketejes ZÉN szappan 90g

450 din

Dolce Vita szappan 90g

COCO jeges csokoládé-szappan 100g

455 din

A részletekről érdeklődjön! A termékek csak korlátozott számban kaphatók.

063 82 02 567

Hogyan lehet mézből bort készíteni?

Törökék méhészgazdaságában jártunk

Amíg mézes süteményeket készítenek a háziasszonyok, addig a ház urai mézes pálinkát szopogatnak. Teszik mindezt a szorgos méhecskék és gazdáik munkájának köszönhetően.

Karácsonyi idill. A bácsfeketehegy Török család immár 20 éve foglalkozik méhészettel. A mezőgazdaság e válfaja iránti szeretet generációról generációra száll. **Török Erzsébet** beszélgettünk.

„A tavaszi felfejlődés nagyon jól sikerült, a méhek úgy fejlődtek, ahogy az a nagy könyvben meg van írva. 180 kaptártól pergettünk, méheink tudtak akácmézet is gyűjteni, ami az idén nagy szó, mivel sok méhész akácméz nélkül maradt. Már hagyományosan a Fruška Gorára vándorolva biztosítottuk a családok további fejlődését és virágpor ellátását, így sikeresen vártuk a hárs virágzását. Ezután napraforgóra vándoroltunk, s köszönhetően a méhek jó kondíciójának - még a szárazság ellenére is - a legtöbb mézet ott gyűjtöttük össze. Évek óta nem tapasztaltunk napraforgón ilyen jó mézelést. Meg vagyunk elégedve a méheinkkel, és szaporítani is sikerült.” – összegzi az idei évet Erzsébet.

Ezek szerint a méhész a mezőgazdaság egyedüli ága, amelyre nem volt negatív kihatással a szélsőséges időjárás?

Egyedül a családok kitelelése miatt aggódunk, mivel a szárazság folytán a virágok kiapadtak, nem termeltek kellő mennyiségű virágport, a méhek pedig nem tudtak megfelelően felkészülni a télre. Tudni kell, hogy a téli méheknek különösen jó kondícióban kell lenniük. Más a zsírszövetük is, ezért sok virágporra van szüksége a családoknak. Ezt viszont most nagyon-nagyon szűkösen tudták behordani a kaptárba. Így kisebb népességgel, és kevésbé felkészülten vonultak telőre. Hat hónapig vigyázniuk, melegíteniük kell az anyaméhet, hogy a család fennmaradjon.

Mostohagyereknek számít a méhész a mezőgazdaságon belül?

Nem támogatják a mezőgazdaság e válfaját kellőképpen, pedig

akármilyen kultúra esetében, amikor a méhek a beporzók, akkor nagyobb a terméshozam, a növénynek magasabb a beltartalmi értéke, pl. a napraforgó vagy az olajrepe esetében e kultúrák olajtartalma lesz nagyobb. A Vajdasági Fejlesztési Alap kínál ugyan kedvezményes hiteleket, viszont mi nem tudtunk igazodni olyan formában ehhez, hogy ezt ki tudjuk használni. Voltak azonban méhész ismerősök, akik éltek a lehetőséggel. Gazdaságunk kis léptekkel halad a fejlődés útján, mert mindig a haszonból egy részt visszaforgatunk, ezáltal próbáljuk a tőkét növelni. Az eszközök modernizálására is szükség van, de a kaptárszám növelése is elengedhetetlen. Minden évben megvalósítottunk valamit a tervezett fejlesztésekből.

Mézes kalács, mézbor és mézpálinka. Nem múlhat el karácsony eme étek és nedűk nélkül. A Török család kezdetektől fogva előállítja a két utóbbit?

Eleinte jobban csak méztermeléssel foglalkoztunk, háztól és a környező piacokon értékesítettük a portékánkat. Nagy kereslet nem volt rá, ezért nem is gondoltunk a termékújításra. Kb. nyolc évvel ezelőtt a község keretein belül eljutottunk pár neves kiállításra. A rendezvényre készülve próbáltunk valamivel kirukkolni, olyan különlegességgel, amivel más méhészek még nem előztek meg bennünket. A piac diktálta tempó törvényszerűségének megfelelően igyekszünk többet nyújtani a méhész társaktól. Mindig is készítettünk saját használatra méz pálinkát és bort. A megvendégelt ismerőseink dicséretein felbátorodva elhatároztuk, hogy bevonjuk a terméklistára a két nedűt. Mára kialakult ezen portékák külalakja is, először viszont csak amilyen üvegek akadtak nálunk, abba tudtuk csomagolni. S hát az érdeklődés nagyságának köszönhetően ma is a legkelendőbb termékeink közé tartoznak, főképp így ünnepek közeledtével.

Elmondása szerint nálunk nem ismerik a mézbort, hiszen az, az északi népek itala. Hogy lehet mézből bort készíteni?

Kizárólag hársmézből készítjük a mézbort, ami egy nagyon karakteres, markáns méz. Első lépésként az első osztályú mézet felhígítjuk vízzel. Az ezt követő eljárás már nagyon hasonló, mint a szőlőnél, mustból bort készíteni. Azonban rendkívülüként hat, mert sokkal igényesebb termék. A méznek gomba- és baktériumölő hatása van, ami gátolja az erjedést. Így nagyon optimális feltételeket kell biztosítani ahhoz, hogy rendben lefolyjon a háromtól hat hónapig tartó erjedés. Nehéz ilyen hosszú ideig biztosítani a kellő feltételeket, főképp összehasonlítva a szőlővel, ahol egy hónap alatt mindez lezajlik. A mézbornál hosszabb ez a folyamat, és magának az itálnak a letisztulása, hogy szép, áttetsző, csillogó bort kapjunk, az is sok időbe telik. Sokáig kell pihentetni, érlelni.

A mézfogyasztás korlátozódik-e időszakokra illetve korcsoportra?

A minőségi termék hangsúlyt kapott az egészséges életmód révén. Minden korosztály jobban igyekszik beiktatni a táplálékokat az étrendbe. Mivel idestova húsz éve piacokon értékesítjük a portékánkat, megfigyeltük, hogy átalakult a mézfogyasztó társadalom korosztálybelileg. Régebben az volt a jellemző, hogy az idős nének a nyugdíjukból vették a mézet. Mára a fiatalok is rendszeresen fogyasztják. Sok édesanya

kisgyermekével megfordul a standunknál.

Ez azt jelenti, hogy a méz megédesíti a mindennapjainkat. Hétköznapijainkba is ízt visz, nem beszélve a mind közelebbi ünnepekről. Távozva Törökek gazdaságából még egy záró kérdést intéztem Erzsébet felé. Arra szerettem volna választ kapni, hogy a méhész háziasszony ünnepi étkeiben mekkora szerepet kap az édes eledel? Mondanom sem kell, hogy nehezen váltunk el a kapuban.

A Fecske minden kedves olvasójának mézzel édesített Kellemes Karácsonyi Ünnepeket, és Boldog Új Esztendőt kívánok!

Szabó Andrea

Tisztelt Bácsfeketehegyiek-Feketicsiek

A közeljövőben, jövő év márciusában egy újabb fényképalbum megjelenése van kilátásba a Forum nyomda közreműködésével. A megjelenő könyvbe szeretnénk olyan közérdekű képeket tenni, amelyek a falunk művelődési életének múltját és jelenét mutatja be Kozma Lajos 1866-ban megalapított olvasóköri napjainkig, bizonyítva a művelődési életünk állandó pezsgését.

A megjelenő könyv egyediségét, gazdagságát újabb, eddig meg nem jelentett fényképek tudnák fokozni. Kérünk minden kedves olvasót, amennyiben tudna segíteni és birtokában vannak ilyen jellegű fényképek, szívesen vennénk, ha rendelkezésünkre bocsájtanák.

Képeket várunk művelődési rendezvényekről, ünnepségekről, előadásokról, könyvbemutatókról, alkotótáborokról, jeles személyekről, írókról, verselőről, kézimunkázókról, képzőművészekről, zenészekről, zenekarokról, táncosokról, néptáncosokról, bálakról, tánciskoláról...

A mai technikának köszönhetően, a fényképeket az átmásolás után természetesen azonnal visszaszolgáltatjuk.

A képekről az adatokat, kik láthatóak rajta, milyen alkalomból és mikor készült, a hozzá fűződő mesét feljegyezzük, feledésbe ne merüljön.

Hálás köszönettel várjuk a képeket:

Kórizs József, gyógyszerész az állami patikából

Sárközi Ottilia, a Bio-Farmer mezőgazdasági patikában

Elektronikus formában pedig a következő e-mail címekre tudják elküldeni, lehetőleg legalább 300 DPI kiterjedésben:

jkorizs@gmail.com

istvans@yunord.net

NYÍLMÉREGBŐL GYÓGYSZER (KURÁRE)

A Dél-Amerikában járt utazók figyelték meg, hogy az ottani bennszülött indián törzsek dárdaikat egy méreggel preparálják, amelynek az a tulajdonsága, hogy az alig megsebzett állatokon és embereken néhány perc leforgása alatt teljes bénulást idéz elő. E dárda- és nyílméregnek a bennszülött törzseknél használatos neve *kuráre* . Az utazók megállapították, hogy a méreg különböző STRYCHNOS fajok felhasználásával készül, közelebbi adatokat azonban nem sikerült megtudniuk. A bennszülöttek az Orinoco partjain honos liánok kérgéből kivonatként nyerik oly módon, hogy a kéreg hosszanti csíkjaikat vízben áztatják, meleg vízzel áztatják, majd szirupsűrűségűre bepárolják, és lopótökbe töltik. A nyílméreg 1584- ben került Angliába. Hatóanyaga a d-tubokurarin alkaloida. Megállapították, hogy miért volt e nyílméreggel mérgezett állatok húsa ehető.

A kuráre ugyanis a gyomorbélcsatornáin keresztül csak igen nagy adagokban mérgez, viszont igen erős a mérgezés akkor, ha bármilyen kis seben keresztül közvetlenül a vérbe jut. A rossz felszívódás mellett igen gyors a méreg kiürülése a vizelettel.

A kuráre gyógyszeres felhasználását

Kivájt tök, benne a kuráre nevű, kettős hatású növénykivonattal, mely nyílméregként az érrendszerbe jutva halálos; a béltraktusban görcsoldó gyógyszer.

Claude Bernard farmakológus is javasolta 1865- ben a merevgörcs ellen. Használják – természetesen kis mennyiségben- a sebészeti altatás kiegészítésére, az izmok lazítására. A központi idegrendszerre semmiféle hatást nem gyakorol, így mérgező adagnál az öntudat az utolsó pillanatig megmarad, és csak a légző izmok működésének bénulása következtében beálló fulladás alatt vész el. A kuráre hatása, azonban egyes embereknél kiszámíthatatlan, légzésbénulás is beállhat...

Kórizs József

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

BETEGEINK ÜNNEPEI

A lélek öngyógyító ereje

Mondják ugyan az orvosok, hogy a betegség is, akár a halál, az élet velejárója, meg kell tanulni együtt élni vele, de azt senki sem mondja, miként, hogyan? Mert ha csak a kisujjam alatt a körömház gyulladásban van, az már feszélyez, de a fájdalom-küszöb érzékenysége némelyikünket annyira kiborítja, hogy ilyen esetben már cselekvésképtelenné válik. Megszabadulni a betegségtől – bármiként is nevezte el azt a latin nyelvű diagnózis – felér egy prémiummal a beteg ember szemében. És kinek a családjában nincs beteg ember? Amikor a szeretet, a feltámadás bizonyossága, a halál legyőzésének ünnepe, a megkeseredett napok magunk mögött hagyása hatja át napjainkat, akkor kis időre fordulunk azok felé, akik ebből kimaradhatnak, mert át kell vinni testükben a kórt az ünnep utáni napokra, sok esetben még reményt keltő szó sincs a betegségükre. Fordulunk feléjük, ne ajándéktárgyakkal – azok mit sem jelentenek nekik –, hanem szeretetünk őszinte kimutatásával és kimondásával. Szeretünk és ha-

zavárunk – mondjuk a beteg családtagnak minél sűrűbben. Varázslatos erővel bír e két szó: újraéled kihunyóféltben lévő életösztone, az élni vágyás, az élet akarása megsokszorozza ellenállását a kórral szemben. Olvastam egy gulág táborparancsnokának naplóját. Kemény, a rábízott munka minden pontját szenttelenül és irgalmatlanul teljesítő ember írása. De van egy mondata, mindössze egy az egész naplóban – amelynek jelentőségét valószínűleg ő sem ismerte fel – s ez így hangzik:

„meglepő, egy hete már, amióta kihirdettem, hogy a tíz nap múlva feloszlik a gulág-tábor, mindenki kegyelembe részesül, azóta nem volt egyetlen haláleset sem, holott naponta két-három foglyot is elföldeltünk azelőtt”. Ezeket a foglyokat életben tartotta a remény. Pedig csak reményt kaptak, nem szeretetet. S hirtelen élni akartak, mert értelme lett az eddig kiűritett, értelmetlen, szenvedésekkel teletűzdelt napoknak. Értelme lett a várakozásnak, és ez életben tartotta őket. A gulágparancsok kegyetlen, bitang ember képét nyújtja a naplójában, de én mégis ezért az egy mondatáért hálás vagyok neki. Feljegyez naplójába egy eseményt, amely minden elméletnél hívebben kimutatja, hogy a léleknek igenis van öngyógyító ereje.

Mi a reménynél sokkal többet nyújthatunk a szenvedők lelkének: szeretetet.

Tudassuk ezt betegeinkkel, boldog lesz ünnepük, és minden bizonnyal a mi ünnepünk is.

Dr. Kerekes József, az
intenzív terápia ny. főorvosa

****MIT, MIVEL?***

"A FŰSZEREK BIRODALMÁBAN"

Savanyú káposzta

A savanyú káposzta a tél olcsó C-vitamin-forrása. De nem csak vitaminjai miatt érdemes fogyasztani, értékes vegyületei jótékonyan hatnak bélrendszerünkre is, sőt, a daganatos sejtek szaporodását is gátolhatják.

A káposzta tartósításának ősidők óta legismertebb eljárása a tejsavas erjesztés, melynek során a levelekben a tejsavbaktériumok hatására tejsav keletkezik. Ez akadályozza meg a rothadást okozó mikroorganizmusok elszaporodását, tevékenységét.

A tejsavbaktériumok elsősorban a vastagbélben fejtik ki áldásos tevékenységüket.

Kis mennyiségű konyhasó hozzáadása szintén gátolja a káros mikroorganizmusok elszaporodását.

A tartósítás, savanyítás elsődleges előnye a növény C- és más, vízben oldódó vitaminjainak megőrzése.

Kreatív ízesítés

A savanyú káposzta akkor jó minőségű, ha színe fehér vagy halványsárga. Tápanyagtartalma gazdagítható, ha teszünk bele kis mennyiségben lila hagymát, póréhagymát, reszelt sárgarépát, főtt tojást.

Ízesíthető salátaolajjal, kefirrel, egész borssal, hegyes

zöldpaprikával, köménymaggal, kaporral, babérlevéllel, esetleg korianderrel, sárgarépa-kockákkal és birsalmával is.

Házi savanyúságok készítéséhez is felhasználható, például káposztával töltött paprika vagy vegyes savanyúság alkotóelemeiként. E savanyúságok készítésekor a befőzőlevet mindig hidegen öntsük a zöldségfélékre.

A savanyú káposzta a bélrendszer barátja

A savanyú káposztát legelőnyösebb nyersen fogyasztani, és a levét is meginni. Értékes, olcsó téli C-vitamin-forrás. Étvágygerjesztő, kedvezően hat a bélmozgásra, fontos szerepe van a normális bélműködés fenntartásában, a székrekedés megelőzésében, kezelésében.

Leve enyhén hashajtó hatású, valamint gyorsíthatja a gyomor- és nyombélfekély tüneteinek elmúlását, elősegíti az egészséges gyomornyálkahártya fenntartását.

Hasznos, ha már gyermek- és tinédzserkortól kezdve hetente két-három alkalommal fogyasztunk savanyú káposztát önmagában, köretként, illetve savanyúságok alkotórészeként.

Tarthatunk savanyúkáposzta-napokat is

A fogyókúrázók és a cukorbetegek mellett minden egészséges felnőtt is betervezheti étrendjébe a savanyú káposztát, akár hetente többször is.

Ötszöri étkezésre elosztva időnként savanyúkáposzta-napot is lehet tartani. Ilyenkor egy napra egy kilogramm savanyú káposztát tervezünk be, melyhez kiegészítésként ivóvizet, szénsavmentes ásványvizet fogyasszunk. Az egyhangúság elkerülésére ízesítsük kevés fokhagymával, köménymaggal, pirospaprikával.

Az egyiptomiak szent növénynek tartották a káposztát

A savanyú káposzta fehér fejes káposztából készül, melynek a mai fajtákhoz hasonló egyedét már az ókori egyiptomiak, a görögök és a rómaiak is termesztették. Az egyiptomiak betegségek kezelésére is használták, szent növénynek tartották. A középkori szerzetesek különböző fajtákat nemesítettek, fejlesztettek ki. Hazánkban a XV. századtól termesztik a szántóföldeken és a házi kertekben egyaránt.

forrás: origo.hu
szerk.

FECSKE TOLL

ÜNNEPI TÁJKÉP

Hosszúra nyúlt havas utak,
fagyos, merev, szétszórt faágak,
éjszakai ködszűrte fénycsíkok,
végtelen fehérségbe süppedő lábnyomok.

Görnyedt, hókucsmás, apró házak,
meleg ölükből barátság árad,
körültöttük terebélyes, kopasz óriások,
fönn a magasban ölelkező gerlepárok.

Boldogsággal telített téli tájkép,
érezni az ünnep közeledtét.
Síkságon, hegyen, jeges vizeken,
mennyei megnyugvás honol,
és a szívekben szeretetet ajándékoz
a Karácsony.

Bácsi (Vajda) Sára

KARÁCSONYRA VÁRVA

Fehér a felhő
fehér a táj,
mindet belepett a hó leple már.
A fák fagyba burkolóztak,
némelyiken jégcsap csücsül.
Oly komor e látvány,
de mégis kedves lehet,
hisz vidáman zeng a gyermek
kacaj.
Siklik a szánkó,
vidám minden kisdíák,

s ha tehetik messzire kerülnek az iskolát.
Hideg és fagyos minden,
de mégis melegség járja át ezt az időszakot.
Mindenki siet, készül,
várja a csodát
és talán kicsikét a szíveket a szeretet járja át!

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Szabó Dániel és Andrea

kisfiuk

Bence

Elhunytak

Ilić L. Đuro november 26, 68
évében

Marić Vera szül. Stojanović
december 7, 60 évében

Bertók Lajos december 10, 70
évében

Jung Filip december 10, 73 évében

Dapčević Velika december 15, 86
évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Hajvert Ákos, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Molnár Károly, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2012. december.

CIP - Каталогизacija y publikacija
Biblioteka Matine srpske. Novi Sad
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehgyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
- 1. evf., sz. (2004) - Bácsfeketehgy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Ilustr.: 30 cm

Meseidő.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

